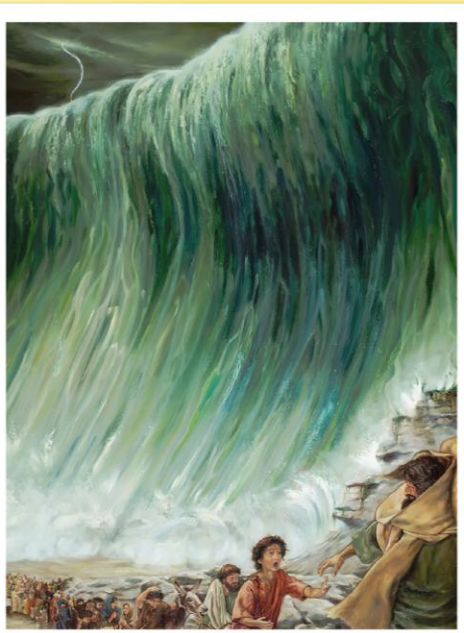
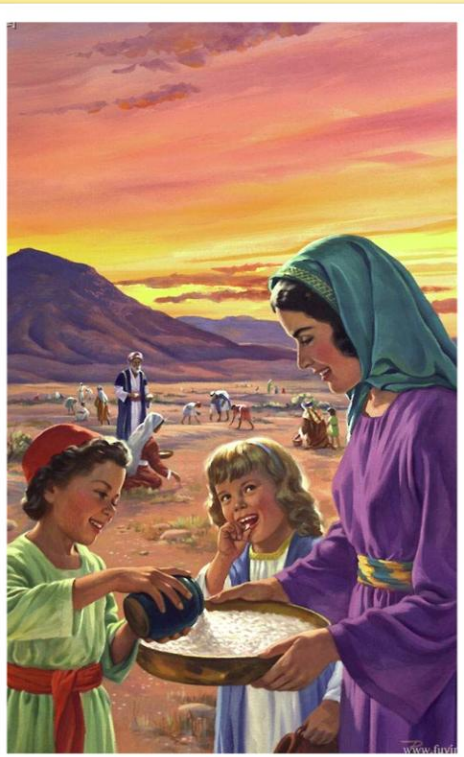
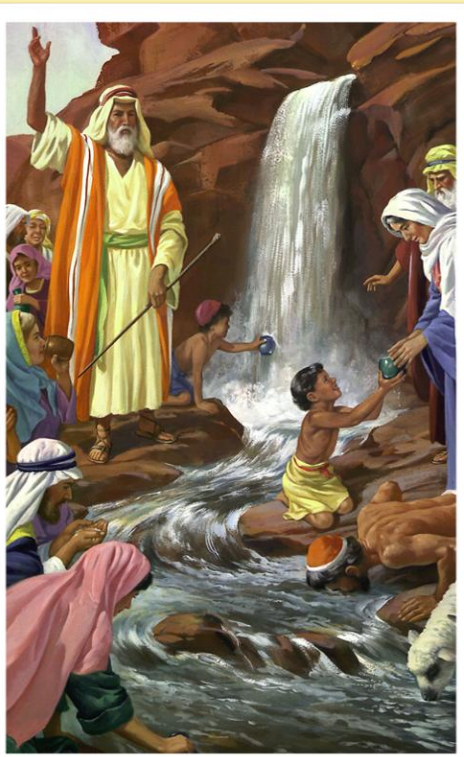
ASCULTAȚI LUCRUL ACESTA!

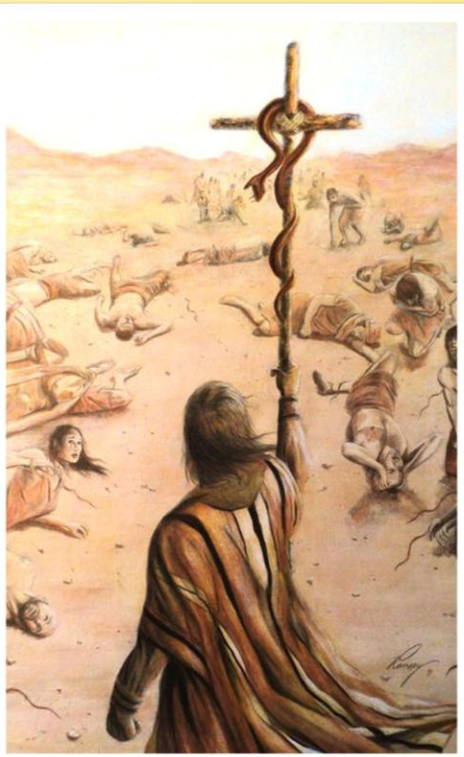

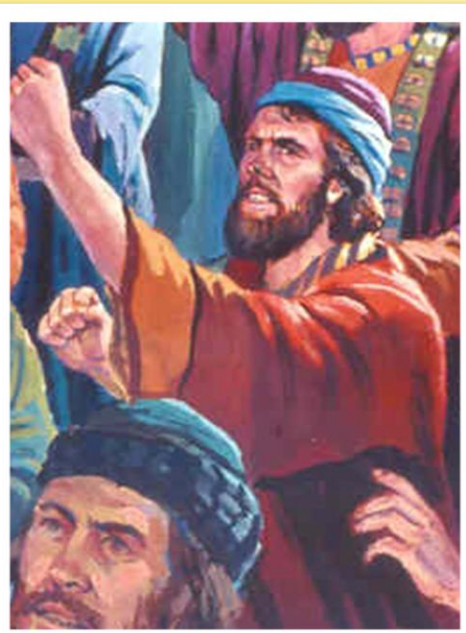
Studiul 7 pentru 14 noiembrie 2026

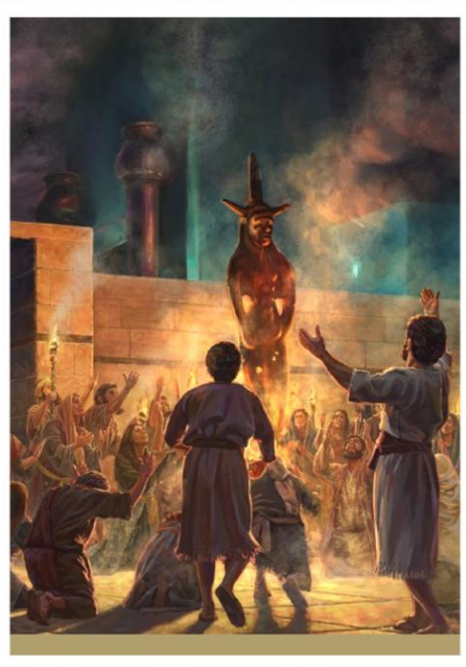

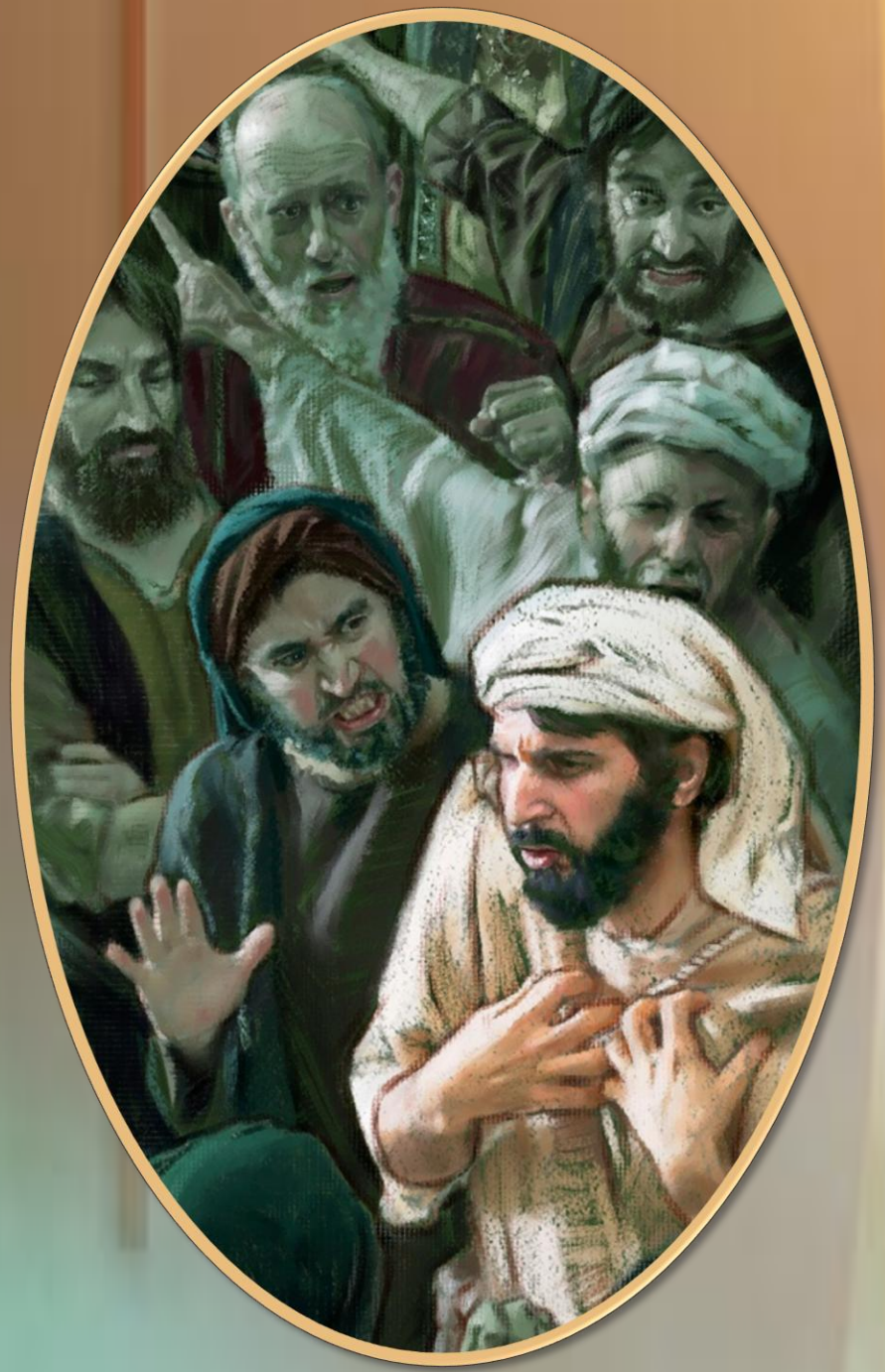

„Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.”
(1 Corinteni 10:11)

Profeții biblici au susținut cele mai înalte standarde morale, i-au călăuzit pe oameni spre o mai mare consacrare față de Dumnezeu, i-au avertizat cu privire la păcat și le-au adus mângâiere și putere.

Cei care i-au ascultat și le-au primit mesajul au avut mult de câștigat.

Așa s-a întâmplat, de exemplu, cu Asa (2 Cron. 15:1-8), Iosafat (2 Cron. 20:14-23) sau Amația (2 Cron. 25:7-10).

Din păcate însă, aceasta n-a fost atitudinea generală a poporului Israel. Foarte des, mesajul profeților a fost respins. Astăzi, Dumnezeu continuă să vorbească prin profeții Săi. Cum reacționez eu la mesajul lor?

- Respingerea solului
- Respingerea mesajului
  - Disprețul
  - Încăpățânarea
  - Fățărnicia
- Aplicație practică

RESPINGEREA SOLULUI

„Toți copiii lui Israel au cârtit împotriva lui Moise și Aaron […] Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, care erau dintre cei ce iscodiseră țara, și-au sfâșiat hainele și au vorbit întregii adunări […] Toată adunarea vorbea să-i ucidă cu pietre” (Numeri 14:2-10)

La porțile țării promise au fost trimiși iscoade s-o cerceteze. Raportul lor spunea că țara era atât de bună cum spusese Dumnezeu (Num. 13:27). Dar s-a adăugat un mesaj descurajator (Num. 13:28, 31). Atunci Dumnezeu a vorbit prin Caleb, ca să-i încurajeze să cucerească țara (Num. 13:30).

După o noapte de frământare, poporul a luat o hotărâre: să-i respingă pe solii lui Dumnezeu care îi conduseseră până atunci (Num. 14:1-4). Când Iosua și Caleb le-au repetat cuvinte de încurajare, au hotărât să-i ucidă cu pietre (Num. 14:6-10).

Mai târziu, mulți alți soli au fost și ei respinși (2 Cron. 25:15-16; Amos 7:10-13).

Care a fost motivul respingerii? Mesajul pe care solii îl aduceau din partea lui Dumnezeu nu se potrivea cu așteptările lor și nici nu voiau să renunțe la stilul lor de viață păcătos.

RESPINGEREA MESAJULUI

DISPREȚUL

„Când citea Iehudi trei sau patru coloane, împăratul le tăia cu briceagul logofătului și le arunca în focul din vatră, până ce s-a mistuit tot sulul în focul din vatră” (Ieremia 36:23)

Pe vremea împăratului Ioiachim, poporul era cufundat în păcate grave. Dumnezeu i-a poruncit lui Ieremia să scrie un sul cu mesajul profetic, pentru ca împăratul și sfetnicii lui să fie avertizați și să se pocăiască de purtarea lor rea (Ier. 36:1-3).

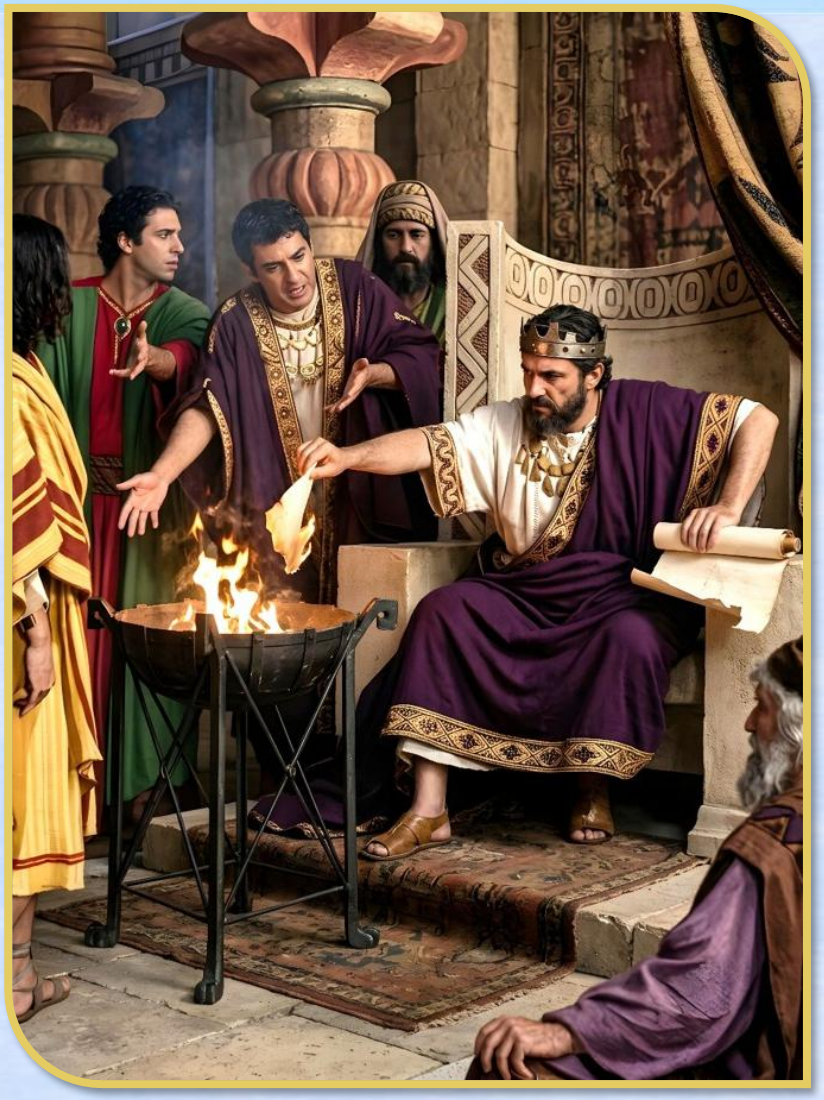
Dar Ioiachim a disprețuit mesajul și l-a distrus aruncându-l în foc, deși câțiva l-au rugat să nu facă lucrul acesta (Ier. 36:21-25).

Ca răspuns, a fost rostită o profeție aspră împotriva lui Ioiachim, iar mesajul distrus a fost scris din nou și extins (Ier. 36:27-31).

Am putea ajunge să credem că, dacă nu citim Biblia, vom putea face ce vrem și vom trăi liniștiți. Dar, dacă nu ținem seama de avertizările lui Dumnezeu, vom culege urmările păcatului și ale răutății noastre.

ÎNCĂPĂȚÂNAREA

„Ba încă s-a răsculat împotriva împăratului Nebucadnețar [...]. Și-a înțepenit grumazul și și-a împietrit inima, până acolo încât nu s-a întors la Domnul Dumnezeul lui Israel” (2 Cronici 36:13)

Ultimul împărat al lui Iuda, Zedechia, a jurat credință Babilonului, dar și-a încălcat legământul. În repetate rânduri a refuzat să primească mesajele de avertizare pe care Dumnezeu i le-a dat prin Ieremia (2 Cron. 36:12).

Când Ierusalimul era înconjurat de armata Babilonului, Zedechia l-a chemat pe Ieremia să-i dea un mesaj din partea lui Dumnezeu (Ier. 38:14).

Mesajul era limpede: predă-te Babilonului și îți vei salva viața ta și Ierusalimul (Ier. 38:17-23). Dar Zedechia a respins mesajul. Încăpățânarea lui a dus la distrugerea definitivă a Ierusalimului (2 Cron. 36:13).

Timp de unsprezece ani, Dumnezeu i-a transmis mesaje de speranță, dacă se pocăia și își schimba purtarea. Uneori chiar a reacționat pozitiv, dar n-a făcut reforme durabile (Ier. 34:8-11).

FĂȚĂRNICIA

„Deci toate lucrurile pe care vă spun ei să le păziți, păziți-le și faceți-le; dar după faptele lor să nu faceți. Căci ei zic, dar nu fac” (Matei 23:3)

De ce i-a numit Isus fățarnici pe farisei?

Pentru că predicau un lucru și făceau altul (Mat. 23:3)

Pentru că puneau poveri grele pe umerii altora, dar ei nu voiau să le poarte (Mat. 23:4)

Pentru că tot ce făceau era de fațadă, doar ca să fie văzuți de alții (Mat. 23:5)

Pentru că le plăcea să primească onoruri, dar nu-i onorau pe alții (Mat. 23:6-7, 11-12)

Pentru că îi lăudau pe profeți, dar nu voiau să asculte de mesajele lor (Mat. 23:29-31)

Pentru că spuneau că Îi slujesc lui Dumnezeu, dar voiau să-i omoare pe cei care le vorbeau din partea Lui (Mat. 23:34)

Cuvintele lui Isus împotriva fariseilor fățarnici au fost scrise ca să ne ferim să le urmăm exemplul și să renunțăm la orice atitudine sau gând care ne-ar putea face să respingem mesajul pe care ni-l dă Dumnezeu.

APLICAȚIE PRACTICĂ

„Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor” (1 Corinteni 10:11)

„Cei care nu-și pot aminti trecutul sunt condamnați să-l repete” (George Santayana).

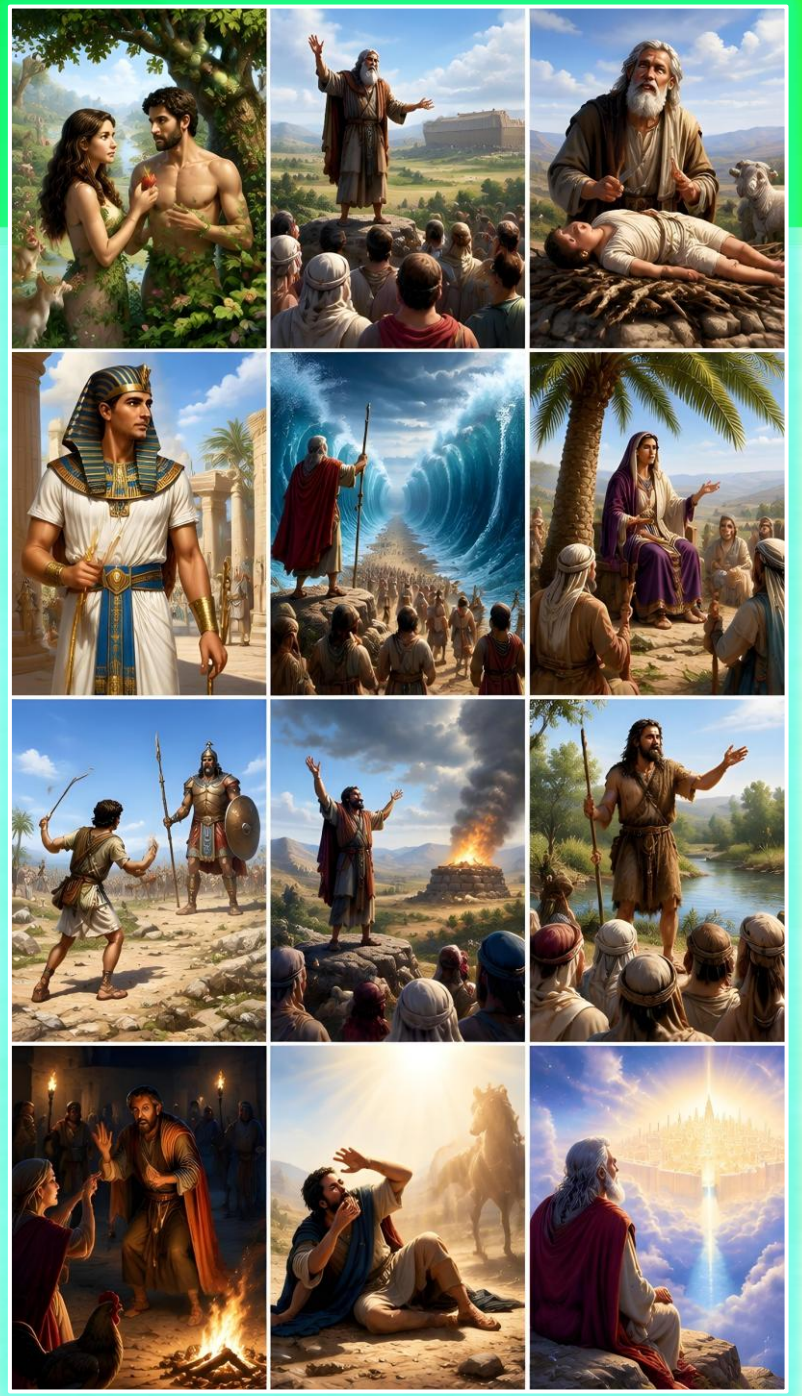
Experiențele omenirii cu Dumnezeu, fie bune, fie rele, nu trebuie trecute cu vederea, nici disprețuite.

Trecutul este adesea prologul viitorului și servește adesea drept context pentru ceea ce se întâmplă în prezent și pentru ceea ce se va întâmpla în viitor.

Nu suntem condamnați să repetăm greșelile generațiilor trecute dacă luăm aminte la avertizările Scripturii și la mesajele pe care Dumnezeu ni le trimite prin profeții Săi (1 Cor. 10:11).

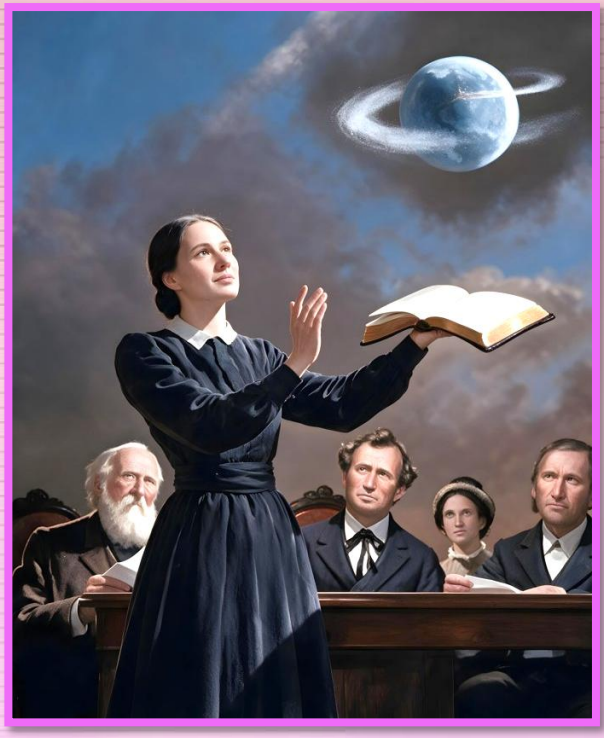
„Încredeți-vă în Domnul Dumnezeul vostru și veți fi întăriți; încredeți-vă în proorocii Lui și veți izbuti” (2 Cronici 20:20)

„Spiritul de împotrivire față de mustrare, care a dus la persecutarea și întemnițarea lui Ieremia, există și astăzi. Mulți refuză să asculte avertizările repetate și preferă să-i asculte pe învățătorii falși care le măgulesc vanitatea și trec cu vederea purtarea lor rea. În ziua necazului, unii ca aceștia nu vor avea nici adăpost sigur, nici ajutor din cer. Slujitorii aleși ai lui Dumnezeu trebuie să înfrunte cu curaj și cu răbdare încercările și suferințele care vin asupra lor prin ocară, nepăsare și calomnie. Ei trebuie să continue cu credincioșie lucrarea pe care le-a dat-o Dumnezeu și să-și amintească faptul că în vechime profeții, Mântuitorul omenirii și apostolii Săi au suferit și ei insulte și persecuție din cauza Cuvântului Său”

E. G. W. (Profeți și regi, cap. 35)

ANEXĂ: VIZIUNILE LUI ELLEN G. WHITE

Viziunile pe care Ellen G. White le primea în public erau însoțite de fenomene extraordinare: nu respira; ochii îi rămâneau deschiși; se mișca fără să fie deloc conștientă de ce se petrecea în jurul ei; ...

Deși unii o acuzau că se autohipnotiza (mesmerism), ea nu controla nici când intra în viziune, nici când ieșea din ea.

Când Ellen intra în viziune, James White îi invita pe cei prezenți s-o examineze, pentru a înlătura orice îndoială pe care ar fi putut-o avea oponenții ei cu privire la originea supranaturală a viziunii și pentru a-i întări pe cei care credeau în ea.

Cei care o acuzaseră de mesmerism au rămas uimiți când au constatat că, într-adevăr, ea nu respira și au fugit înspăimântați din locul unde avea loc viziunea.